

Rozhovory s astronauty v komorním prostředí

Výprava do kosmu upracovaných žen a jejich au pair v divadelní hře na ostravském jevišti

Divadlo

BŘETISLAV UHLÁŘ

Ostrava – Dívky ze země jako jsou Ukulele, Restsko nebo Šloheňsko odjíždějí tam, kde se jejich sny o krásné a bezstarostné budoucnosti mohou naplnit – do Všeněcka. Právě tam zavádí diváky hra Rozhovory s astronauty jedné z nejvýraznějších současných německých dramatiček, Felicie Zeller, která měla v pátek premiéru ve zkušebně ostravského Divadla Antonína Dvořáka. Autorka si bere na mušku fenomén au pair.

Holky pro všechno

„Ve Všeněcku je spousta žen, které potřebují pomoci se vším tím, co západní ženy už dávno nedělají, anebo nestíhají dělat. Mají totiž kariéru, píší články do časopisů, produkují seriály o rodině, sportují, zajímají se o zdravou stravu, dohlédávají si doktorát, navštěvují různé kurzy a také mají děti. Mají děti, se kterými potřebují pomoci, protože jak to má člověk všechno stihnout?“ přibližuje inscenaci dramaturgyně Dagmar Radová. Dívky mají hlídat potomky všenečských žen vytižených prací a jinými povinnostmi. Ale všenečská realita je poněkud jiná, než si představovaly. Namísto členů rodiny se z nich stávají novodobé služby, „hol-

ANETA KERNOVÁ v Rozhovorech s astronauty. Foto: Radovan Šťastný

ky pro všechno“, které musí zvládnout nejen rozmazlené děti, jejich hysterické matky, ale i otce, kteří se prakticky nikdy ze svého kosmu nevracejí domů...

Ženská přesilovka

Hru, která na scénu přivádí – až na jednu astronautickou výjimku – samé ženy, je muž – Ondřej Elbel, který nemá

strach z dámské přesily, a přestože se Astronauti dotýkají přetrvávajících rozporů mezi Západem a Východem, spatřuje důležitost tématu také v jiné vrstvě. „Pro mě je dominantním tématem osamělost a touha po tom, aby postavy někdo poslouchal, aby je vnímal. Boj o jejich místo na slunci, který je docela náročný a často bezvýhodný,“ uvádí Ondřej Elbel.

KDO JE ONDŘEJ ELBEL?

Divadelní režisér a dramaturg se narodil v roce 1976 v Opavě. S divadlem začal v opavských amatérských souborech a pak jako jevištní technik v Dejvickém divadle. Vystudoval činoherní režii na JAMU v ateliéru Arnošta Goldflama. Absolvoval v roce 2006 hrou Arthura Leeho Kopita Tatínku, ubohý tatínku, maminka tě pověšila v šatníku a mně je tak smutno. Od roku 2004 byl dramaturgem a režisérem v brněnském HaDivadle. Od roku 2009 působil jako umělecký šéf Divadla Šumperk. Je také autorem několika her. Hostoval i v dalších divadlech.

V hlavních rolích dostaly příležitost tři nové členky souboru činohry Národního divadla moravskoslezského (NDM) – Tereza Richtrová, Lucie Končoková a Izabela Fířlová – spolu s hostující Anetou Kernovou, dále Alexandra Gasnářková a Petr Houska. Výtvarníkem inscenace je Jan Štěpánek, který spolu s hudebníkem Tomášem Vtípilem se snaží o to, aby tento kosmos upracovaných žen a jejich au pair se stal na energii, rytmus, barvy a smích bohatou kosmonautickou výživou. Je na divákově, aby posoudil, jak se jim to podařilo.